

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 98.560 van 28 augustus 2001
in de zaak A. 97.392/VII-23.591**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. MANDELBLAT,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 A. Reyerslaan 41, bus 8

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bengaalse nationaliteit, op 13 november 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 mei 2000, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 oktober 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 december 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag toepassing vraagt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 27 december 1999 en verklaarde zich op 30 december 1999 vluchteling.

1.2. Op 4 mei 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 oktober 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt :

"Aan betrokkene werd op 10 augustus 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 4 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggedleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij een schending aanvoert van artikel 52, § 1, 2/, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur doordat de commissaris-generaal zijn beslissing heeft genomen zonder de asielaanvraag ten gronde te onderzoeken en zonder rekening te houden met het 'formulier-vragenlijst' en met de verklaringen door de verzoekende partij afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, alsook door de oproepingsbrief niet te versturen naar het adres waarop de verzoekende partij woonstkeuze heeft gedaan;

2.1.2. Overwegende dat de bestreden beslissing toepassing maakt van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat de commissaris-generaal op grond van dit artikel een asielaanvraag onontvankelijk kan verklaren wanneer de vreemdeling binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven; dat de verzoekende partij bij brief van 10 augustus 2000 werd uitgenodigd om haar asielrelaas op het Commissariaat-generaal te komen toelichten en dat de oproepingsbrief het volgende vermeldde: “Indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht, enerzijds, het bewijs van de ingeroepen overmacht en, anderzijds, de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil invoeren, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal”; dat de verzoekende partij in haar verzoek tot dringend beroep van 5 mei 2000 verklaart woonplaatskeuze te doen op het volgende adres: 1210 Brussel; dat zij dit bovendien nogmaals bevestigt op 22 augustus 2000 met het formulier ‘keuze van woonplaats’; dat bijgevolg de commissaris-generaal op 10 augustus 2000 de oproepingsbrief rechtsgeldig heeft verstuurd naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij, namelijk 1210 Brussel; dat de brief van de verzoekende partij waarbij zij melding maakt van een wijziging van woonplaatskeuze hieraan geen afbreuk doet, nu deze brief dateert van 17 oktober 2000; dat de commissaris-generaal in alle redelijkheid en in overeenstemming met artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet tot zijn beslissing is gekomen; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat in een tweede middel de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

2.2.2. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft diegene die bij een bestuurshandeling is betrokken een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van die handeling dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die

het recht hem of haar verschaft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de motieven van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij wel degelijk bekend zijn en dat zij ze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt; dat bijgevolg dient te worden aangenomen dat het doel van de uitdrukkelijke motivering is bereikt;

2.2.3. Overwegende dat gelet op het voorafgaande dient te worden besloten dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat die motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig augustus tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.